

Bratři a sestry, přeji Vám radost z toho, že se opět otevírá cesta pro nás všechny, cesta k Bohu, do ráje. Využijme této doby k zastavení a nalezení, k obnovení našeho vztahu k Bohu, Boží láskou posílení obnovujeme i své pozemské vztahy v rodinách, v obci. Kéž nás všechny provází Bůh na všech našich cestách nejen o Vánocích a v novém roce 2023, ale po všechny naše dny.

Mgr. Leoš Mach – evangelický farář

S vděčností Bohu

Vás zveme ke společným bohoslužbám
každou neděli od 10 hod

	Rusava	Holešov	Prusinovice	
27.11.2022		14h VP	10h VP	1. adventní s VP
04.12.2022	8,30hVP		10 h	2. adventní
11.12.2022			10h	3. adventní
11.12.2022			15	Adventní koncert
18.12.2022			10h	4. adventní Dětská vánoční bohoslužba
25.12.2022		14h VP	10h VP	Vánoční bohoslužby s VP
26.12.2022	8,30hVP		10h VP	Vánoční bohoslužby
31.12.2022			17h	Silvestr
01.01.2023	8,30hVP	14h VP	10h VP	Nový rok

Boží požehnání, ochranu a pomoc nejen pro celý nový rok 2023

Vám vyprošují za celý sbor Mgr. Leoš Mach, farář
a Ing. Jaroslav Ambróš, kurátor sboru.

**Farní sbor Českobratrské církve evangelické
v Prusinovicích,
Přerovská 174, 768 42 Prusinovice;
mobil: 724 739 686
<http://prusinovice.evangnet.cz/>;
bankovní účet: 227 225 204/0300**

Zveme Vás do

**Evangelického kostela v Prusinovicích
na Adventní koncert
v neděli 11. prosince 2022 od 15hod**

vystoupí ženský pěvecký sbor - *Divinum Wallachian Choir*
srdečně zveme – vstupné dobrovolné

Přicházejí dny, kdy Hospodin splní to dobré slovo, které o nás vyhlásil. *Dny, kdy bude uplatňovat právo a spravedlnost. Dny, kdy nám v temnotách zazáří velké světlo. Dny, kdy dojdeme spásy a budeme přebývat v bezpečí. Zároveň přicházejí dny, kdy lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přichází na celý svět.* Dny, kdy budou celé národy bezradné, kam se podít před řevem valícího se moře. Ty dny jsou zde. Dny utrpení a strachu. Dny, kdy svět válčí epidemie a války. Dny, kdy se svět tak, jak jsme ho znali, otřásá. Dny chaosu, úzkosti a bezradnosti. Dny, kdy je blízko vykoupení. Dny, do kterých se prolamuje Boží království. Vypadá to zmatečně. Jak se máme vyznat v té změti dobra a zla, utrpení a naděje, světla a tmy? Jak máme reagovat na tuto mnohoznačnou skutečnost? Ježíš říká, že máme být na pozoru. **Že máme být bdělí.** Nemyslí tím samozřejmě, že bychom až do konce svých životů neměli ani oka zamhouřit. Spát musíme. I Ježíš spal. Občas i velmi hluboce. Třeba v lodi na rozbouřeném moři. Bez dobrého spánku bychom těžko mohli být bdělí a pozorní v okamžicích, kdy to je třeba. Jde tedy spíše o to, abychom se v pravý čas pořádně věnovali té které činnosti: Když bdím, tak bdím – když spím, tak spím. Před čím se máme mít podle evangelijního textu na pozoru? Před zatěžováním nebo obtěžováním našich srdcí. Když se podíváme na Kristův život, byl celkem aktivní. Jedl a pil. A to takovým způsobem, že ho jeho kritici označovali za žrouta a pijana. Kromě jídla a pití se Ježíš věnoval cestování a rozhovorům s lidmi. A ještě jedné důležité činnosti, která je v dnešním evangelijním textu zmíněna jakoby mimoděk slovy “na noc odcházel na horu, která se nazývala Olivová.” Co na té hoře dělal? Spal? Asi také, byť z velikonočního příběhu víme, že to byla spíše doména jeho učedníků. Z řady evangelijních zmínek poznáváme, že Ježíš odcházel do ticha, aby měl klid na **modlitbu**. Aby mohl být v přítomnosti svého otce. Ježíš říká “bděte, modli se”. Naše modlitba má být bdělá. Nebo **naše bdění má být naplněno modlitbou.** Takový stav bdělosti není neslučitelný s jídlem, pitím nebo prací. Právě naopak, pokud se plně věnujeme přípravě jídla, vychutnávání jídla, mytí nádobí nebo rozhovoru s přáteli, tak jsme plně přítomni v daných okamžicích, tak jsme bdělí a můžeme být naplněni vděčnou modlitbou. Bdělost je ale neslučitelná se starostmi. Starosti mají tu

pozoruhodnou vlastnost, že nás odvádějí z přítomnosti někam jinam. Třeba do nejisté budoucnosti, ze které máme obavy. Nebo do idealizované minulosti, o které si myslíme, že pro nás byla lepší. Nebo do snění, ze kterého vycházíme jako ti nejúspěšnější hrdinové. Ať už nás starosti odnesou kamkoliv, vždy nás odvádějí od skutečného života, ve kterém můžeme zakoušet přítomnost Boží a přítomnost lidí okolo nás. Přítomnost, která je překvapivá, kterou nemůžeme naplánovat a se kterou nemůžeme manipulovat podle svých přání. Přítomnost, která nás plně prostupuje a ve které jsme sjednoceni se svým Bohem. Jak se staneme bdělými? Existuje pro to nějaká jednoduchá metoda? Ano i ne. Jak vidíme na Ježíšově životě, i se všemi našimi lidskými rozptýleními a roztržitostmi je možné žít v tomto světě bdělým způsobem. Stačí k tomu pouze každodenní spolubytí s Bohem v tichu a prosba o sílu obstát v tom, do čeho přicházíme. To může znít na první pohled celkem jednoduše, ale každý, kdo se někdy zastavil a pokusil se ztišit, ví, že když utichne vnější ruch, začne lomožit ruch vnitřní. Když už se rozhodneme vyčlenit nějaký čas na ticho otevřené Boží přítomnosti, co v tom tichu máme dělat? Zakoušení Boží přítomnosti v tichu zpravidla přináší poznání, že význam slov a toho, co si druzí lidé myslí, postupně ustupuje do pozadí. Nemusíme proto mít z času v tichu obavy, i když je vysoce pravděpodobné, že na nás vyplavou různé temnosti našich životů, které jsme dlouhodobě zanedbávali. Nemusíme plánovat, co v tom čase vyčleněném Bohu budeme “dělat”. Stačí si ten čas a prostor skutečně vyčlenit. Přeji nám všem, aby se nám v nadcházejícím adventu dařilo pravidelně nacházet čas, kdy budeme v tichu se svým Bohem. Kdy se budeme učit bdělosti, která bude stále více prostupovat i aktivnější části našeho života. **Kdy se bdělá modlitba stane našim životním stylem, jak nás k tomu v dnešním evangeliu vyzývá Ježíš.** Amen.